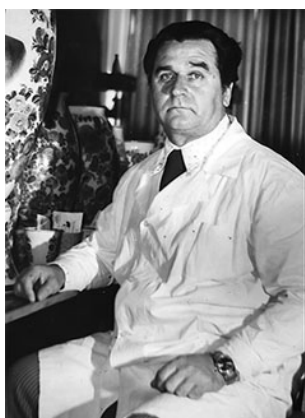

О. П. Корусь

Тарасенко Петро Порфирівич

ТАРАСЕНКО Петро Порфирівич (25. 07. 1927, с. Андріївка Златопольського, нині Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл. — 04. 06. 2005, м. Вишневе Києво-Святошинського, нині Бучанського р-ну Київської обл.) — художник-кераміст. Державні нагороди СРСР. Закінчив Одеське художнє училище (1960). Відтоді працював живописцем, від 1962 — начальником живописного цеху Баранівського фарфорового заводу (Житомирська обл.); 1964—78 — старшим майстром-художником, 1967 — головним художником Тернопільського фарфорового заводу; 1978—87 — художником (1980—86 — головним художником) Київського експериментального кераміко-художнього заводу (КЕКХЗ); 2003—05 — художником-конструктором (дизайнером) художньої лабораторії АТ «ДЕФФА» (м. Вишневе). Проєктував форми чайних і кавових сервізів, наборів чайників і комплектів для напоїв, декоративних блюд, сувенірів (і малюнки для їхнього оздоблення, зокрема декор «Білі горошини»), квіткові вази, скульптуру, ужитковий посуд. Подав низку раціоналізаторських пропозицій, наприклад, «утримання» фарби при декоруванні виробів аерографом (1965); розробив рецептуру білосніжної фарфорової маси високої якості, що давала можливість отримати тонкий черепок, що майже просвічувався. Створив малюнок торгової марки Тернопільського фарфорового заводу у вигляді стилізованого лебедя (використовували 1965—75). Автор унікальних виробів для виставок та урядових подарунків — великих ваз з живописними портретами відомих осіб (генерального директора ЮНЕСКО Ф. Майора, українських політиків О. Мороза, О. Кузьмука тощо). Створюючи форми виробів, дотримувався простоти та вишуканості; у посудних формах тяжів до силуетів шару чи циліндру з витонченим завершенням борта. Декоруючи авторські твори, надавав перевагу підполив'яному розпису солями кобальту та хрому в

поєднанні із золотом. У розписі сюжетних блюд моделював зображення узагальнено широкими мазками з розтяжкою тону, акцентуючи силует лінією. Значна кількість створених на КЕКХЗ виробів оздоблена петриківським орнаментом (художники Г. Павленко-Черниченко, [К. Нікітаєва](#)), мотивами народного розпису ([В. Музичук](#)). Роботи Т. відзначено 3-м місцем (1967), 2-ю (1970) і 3-ю (1972) преміями на Республіканських конкурсах Міністерства легкої промисловості УРСР, а також дипломами ВДНГ 2-го (1984) і 3-го (1985) ступенів. На Всесоюзних художньо-технічних радах фарфорово-фаянсової промисловості його подарункові вироби, сервізи й набори посуду неодноразово визнано одними з найкращих зразків кераміки, деякі отримали Державний знак якості. Учасник обласних, всеукраїнських і всесоюзних художніх виставок від середини 1960-х рр. Деякі твори зберігаються в Національному музеї українського народного декоративного мистецтва (Київ), Музеї історії Києва, Національному історико-етнографічному заповіднику «Переяслав» (Київська обл.), Хмельницькому краєзнавчому музеї, Музеї образотворчих мистецтв (м. Чорноморськ Одеської обл.).

Фотоілюстрації

Основні твори

штофи-плесканці «Закувала та сива зозуля», «Півень» (обидва — 1967); сервізи — для чаю: «Лілея» (1968), «Два кольори» (1970), «Ранок» (1972), «Привітний» (1973); для кави: «Циліндр» (1969), «Золотий вітерець» (1972), «Юність» (1970-і рр.); чайно-кавовий «Колобок» (1974); тарілка «Курчата»; блюда — «Риби», «Натюрморт» (усі — 1969); декоративне блюдо «25 років перемоги над фашистською Німеччиною»; вази «Народний мотив», «Ювілейна», «Коні та квіти» (усі — 1970), «Чумацька» (1972), «Святковий Київ» (1983); скульптури — «Птахи» (1970), «Косуля», «Тигрєня» (обидві — 1997); куманець; комплекти — для вина «Засвітали козаченьки» (обидва — 1973), для напоїв «Березень» (1979), «Левада» (1982); набори чайників — «Яблучко» (1978), «Русичі» (1982), «Черешенька», «Ягідка» (обидва — 1984), «Колобок» (1985), «Зефір» (1986), «Подарунковий» (1987), «Ажурний» (1991), «Видубичі» (1983); форми ваз — «Хризантема» (1979), «Вечірній букет» (1981), «Травневий Київ», «Барвінок» (обидві — 1982), «Святковий Київ», «Конвалія», «Пролісок» (усі — 1983), «Яблуневий цвіт» (1984), «Святкова» (обидві — 1984), «Гортензія» (1985); бокали до Олімпіади-80 (1980); сувенір-символ футбольного клубу «Динамо-Київ» (кінець 1990-х рр.).

Рекомендована література

1. Тернопольский фарфоровый завод. Каталог изделий. Л., 1986;
2. Тернопільський фарфоровий завод. Замовний каталог. К., 1993;
3. Школьна О. В. Київський художній фарфор ХХ ст. К., 2011.

Бібліографічний опис:

Тарасенко Петро Порфирівич / О. П. Корусь// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878815>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).